

Starý muž s kytarou - Fešáci

Každý večer na nároží stával
měl šedý vlas a bledou tvář
písně svoje na kytaru hrával
nad hlavou neónů zář
dav lidí ulicí pospíchal
někdo se zastavil a jiný šel dál
všem lidem zpíval píseň svou
starý muž s kytarou

Když kytara zpívá tmavou nocí
není vždycky rozumět
tahle však mluvila lidskou řečí
a měla o čem vyprávět
dunění vlaků a klapot kol
lidské štěstí a lidský bol
všem lidem zpíval píseň svou
starý muž s kytarou

On ten stařík ve svých písních skrýval
všechno proč stojí za to žít
prostou řečí prostým lidem zpíval
o snech co stojí za to snít
modravé řeky a lesní stín
a louky plné kopretin
všem lidem zpíval píseň svou
starý muž s kytarou

Chtěl bych zpívat stejnou řečí prostou
o všem o čem zpíval on
stejně květy na všech loukách rostou
stejný je mé kytary tón
starý muž dávno dozpíval
a já stojím na místě kde on kdysi stál
chci zpívat jako zpíval píseň svou
starý muž s kytarou